

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНЂЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 15. НОВЕМБАР 2020, ГОДИНА 22, БР. 10

ЛАЖНА ЗАМЕНА ЗА ХРИШЋАНСКУ ЉУБАВ

Пријатељски, љубавни, супружнички и други родбински односи су односи у којима људи постају посебно блиски са нама, и због тога се несавршенство наше хришћанске љубави у тим односима показује нарочито очигледно, до таквог степена да нам може причињавати огромне патње. Одатле, такође, проистичу и растанци, и разводи, и покушаји самоубиства тобоже због љубави (а, у ствари, зато што не умеју да воле...) Разумевање и исправљање те подвале не само да ће помоћи нашем усавршавању у хришћанској љубави, него ће и допринети здрављу, срећи и јачању наших брачних, родбинских и пријатељских односа.

Иако је главни циљ нашег хришћанског живота управо усавршавање у љубави, љубав се показала као толико фина материја да мало ко од нас уме да разликује њене нијансе. ... Постоје ствари које уопште нису љубав, а које ми прихватамо као љубав и због тога имамо огромне проблеме. Са сличним проблемима се срећемо и ми хришћани, а спољашњи свет скоро да је потпуно заборавио укус праве љубави, поверовавши да та лажна замена..., заједно са сексуалном привлачношћу, и јесте љубав. **ТА ЗАМЕНА СЕ НА ЈЕЗИКУ ПСИХОЛОГИЈЕ ЗОВЕ ЉУБАВНА ЗАВИСНОСТ.** Објашњавање теме љубавне зависности је можда и највредније од свега што је психологија дала свету. Уопште, за реч “зависност” је тачна аналогија речи СТРАСТ. Јасно је да су и у руској класичној и духовној литератури под љубавном страшћу аутори често подразумевали управо оно што психолози називају љубавном зависношћу. ...

ПРОВЕРА ИСТИНИТОСТИ ЉУБАВИ:

1. Љубав поклања једну константну радост. У љубавној зависности, еуфорија се стално смењује патњом.
2. Истинска љубав засићује човека. Љубавна зависност је незасита: зависан човек је сличан шупљем бурету, у које, колико год да сипаш добра и љубави, њему је увек мало.
3. У љубави је наша главна жеља - да вољени човек буде срећан. У љубавној зависности, главно је то да “вољени” човек припада нама.
4. У љубави је човек сигуран у себе. У зависности, наше осећање личне вредности се заснива на томе како се према нама односи “вољени” човек, и због

тога смо заузети сталном контролом онога што он говори у односу на нас и како се понаша према нама.

5. Љубави је својствено поверење, а зависности - љубомора, страх да се не изгуби “благо”.

6. Љубав даје слободу вољеној особи. Зависност нас побуђује да се бавимо спасавањем вољене особе.

7. Човеку који воли је лепо да буде сам,

као и удвоје. Зависном човеку је лоше кад је сам, жели да буде поред објекта своје зависности, чак и када је у конфликту са њим.

8. Љубав је обично узајамна. Зависност је често једнострана.

9. Љубав није препрека за одржавање старих пријатељских односа. Зависност доводи до избегавања дружења са старим пријатељима.

10. У љубави човек расте, развија се. У зависности, застаје у свом развоју или деградира.

11. У случају раскида, онај ко воли не губи самоувереност и осећај личног достојанства. Зависан човек, у случају раскида односа, пада у депресију, предаје се мислима о сопственој ништавности.

12. Онај који воли, у случају раскида, чува пријатељска осећања према ономе кога воли. Зависан човек се, у случају раскида, предаје злим (по)мислима у односу према објекту зависности.

То није потпуни списак признака, већ само оних главних. Ово је зависним људима (већина људи је зависна у овој или оној мери) драгоцену допуну дефиницију истинске љубави коју нам је дао апостол Павле, а којом ми и сувише ретко себе проверавамо: “Љубав дуго трпи, благотворна је, љубав не завиди, љубав се не горди, не надима се, не чини што не пристоји, не тражи своје, не раздражује се, не мисли о злу, не радује се неправди, а радује се истини, све подноси, све верује, свему се нада, све трпи. Љубав никад не престаје...” (1 Кор. 13, 4-8).

Дајући дијагнозу свом односу према другој особи, треба имати на уму да се тај однос увек састоји од неколико делова. У њему је присутна и истинска љубав и зависност, и (у случају љубавних односа) телесна привлачност. Овде не важи принцип “да или не”, “црно или бело”, питање је само у пропорцијама свега онога из чега се састоје наши односи. Психолози говоре да љубав у браку може постати истинска отприлике кроз 15 година брака. Зато немојте да се ужасавате ако се тек спремате за венчање и откријете да су ваша осећања далеко од савршенства. Смисао породичног живота и јесте у томе да се прођу искушења и да се у себи однегује истинска љубав. **ПРАВА ХРИШЋАНСКА ЉУБАВ - ТО ЈЕ ЦИЉ ПОРОДИЧНОГ ЖИВОТА,** а уопште није, како мисле многи нецрквени људи, земља коју током породичног живота треба до крајњих граница исцрпети, а онда оставити да зарасте у коров. На почетку односа, у најбољем случају, даје нам се само заљубљеност - изданак љубави, а дрво љубави може да израсте само уз дугу, правилну и неуморну пажњу.

УЗРОК ЉУБАВНЕ ЗАВИСНОСТИ

Узрок љубавне зависности састоји се у томе што ДЕТЕ У ДЕТИЊСТВУ НИЈЕ ДОБИЛО ОД РОДИТЕЉА ИСТИНСКУ ПРИХВАТАЈУЋУ ЉУБАВ... У суштини, то је узрок свих зависности - од алкохола, дроге, коцке и др. Психијатри једнодушно тврде да, у свим случајевима, без изузетка, кад се радило о младом човеку који је патио од алкохолизма или наркоманије, увек у његовој породици нешто није било како треба, дете није добијало довољно истинске љубави од родитеља, чак и ако је расло у “златном кавезу”.

Одатле следи веома прост закључак: љубавна зависност - ТО НИЈЕ ОСОБЕНОСТ НАШЕГ ОДНОСА СА ОДРЕЂЕНОМ ОСОБОМ, ТО ЈЕ НАША ОСОБИНА, која се испољава у свим нашим односима, љубавним или пријатељским. Због тога се не треба уздати у излечење од зависности замењујући једну особу (објекат зависности) другом: проблем ће остати.

Механизам који доводи до стварања љубавне зависности је поприлично једноставан. Нисмо добили довољно истинске, прихватајуће љубави од својих родитеља, и сада се трудимо да је добијемо од других људи. То безусловно прихватање нам је као ваздух неопходно да бисмо прихватили себе, помирили се са собом, избавили се од тог страшног осећања које су у нама васпитали родитељи - да нас цео свет одбацује и да је незадовољан нама. У тој жеђи за прихватањем и том савршеном љубави, понашамо се као мали вампири. По спољашности, ми себи можемо изгледати, и стварно бити, она страна која даје, обасипајући објекат своје зависности свакојаким пажњом и бригом - спремањем, пеглањем, кувањем и прањем судова - али на душевном нивоу остајемо потребитељи.

На жалост, пошто рупе на нашем бурету остају незапушене, наша жеђ за прихватањем остаје неутољена, а објекат зависности измучен нашом постојаном жеђи, нашом потребом да нам стално доказује своју љубав, нашом љубомором, последњим снагама нас трпи. Ако је то душевно здрав човек, слободан од зависности, од одлази, остављајући иза себе зјапећу рану, а ако је то исто тако зависан човек као и ми, може се створити симбиоза двоје људи који муче једно друго, и која се може одржати доста дуго, без икаквих корисних плодова.

Дмитриј Семеник, православни психолог

Многе жене кажу: “Волиш ли ме? Зашто ме не волиш?” Колико је ово далеко од љубави Христове! То је сиромаштво - духовно сиромаштво.

Немој никада придавати важност томе да ли те воле. Важно је да ти имаш изобилну Христову љубав према другима. И, на тајанствен начин ће доћи до преображаја у читавој заједници.

Ово о чему ти говорим представља најбоље мисионарење.

Св. старац Порфирије Кавсокаливит

У НЕДЕЉИ 23. ПО ДУХОВИМА ПРОСЛАВЉАМО:

- 15.(02) Свети мученици Акиндин, Пигасије и други с њима
- 16.(03) Обновљење храма Светог великомученика Георгија - Ђурђица
- 17.(04) Преп. Јоаникије Велики; Св. свештеномученик Никандар
- 18.(05) Преподобномученици Галактион и Елистима
- 19.(06) Свети Павле Исповедник; Преподобни Варлам Хутински
- 20.(07) Света 33 мученика у Мелитини; Преподобни Лазар
- 21.(08) Сабор св. арх. Михаила и осталих небеских сила бестелесних - Аранђеловдан

ПРЕПОРУКА КЊИГЕ ЗА ОВУ НЕДЕЉУ

УПОЗНАВАЊЕ СА СОБОМ

Књига православног руског психолога Дмитрија Семеника, из које је и наш насловни текст, јесте својеврсно огледало за свакога од нас, што је сажето приказано у поднаслову: *Психолошки проблеми као препреке на путу духовног живота и њихово превазилажење* (издање “Ризнице”). Полазећи од крајњег циља нашег сазревања и изграђивања - истинске хришћанске љубави, аутор се, на једноставан и питак начин, бави оним што нас од ње одваја - кривицом, емоционалном зависношћу, неприхватањем себе и других, губитком радости, осећајем одбачености, ожиљцима из детињства, а најпосле и начинима превазилажења ових проблема и психолошко-духовним начинима исцељења.

Драга браћо и сестре,
у суботу, 21. новембра, на АРАНЂЕЛОВДАН,
Саборна црква у Београду слави своју Славу, а
свечана Света архијерејска Литургија почиње у 8:45.

Уочи празника, у петак, 20. новембра, празнично бденије служи се у 17:00.

Са великом радошћу Вас обавештавамо да је, благодарећи братству манастира Тумане, поред честице моштију Свете Петке, у Саборну цркву донета и

честица моштију Светог Нектарија Егинског Чудотворца.

Икона са моштима великог исцелитеља, Светог Нектарија, биће изложена на целивање верном народу у суботу, на Аранђеловдан, на бденију, које почиње у 17:00, као и на Светој Литургији, на сам дан прослављења Светог Нектарија, у недељу, 22. новембра, са почетком у 9:00.

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел.храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.